

Kyrkjebladet

nr. 2 Kyrkjeblad for Gloppen februar 2014 Årgang 44

Tema:

Misjon

FOR TANKE OG TRU
Sjukehus gjev håp

DETTE VAR VI MED PÅ
Misjonsbasar i Hyen

TING SKAL SKJE
Misjonsungdom
til Sandane

ANDRE SKRIV
Pionerarbeid i Bhutan

MISJON

er tema i dette nummeret.

Gloppen har ei rik historie på dette feltet, og vi har samla både historie og "dagferske" rapportar.

Misjon på høgt plan

Eit sjukehus høgt oppe i Nepal får pengar og omtanke frå Hyen sokn, Nordfjord folkehøgskule, støtteforeininga på Vereide og frå Normisjon i Nordfjord. Les om sjukehuset i Okhaldhunga og engasjementet det har skapt i Gloppen.

Kyrkjebladet med overskot

Takka vere langt fleire beta-lande, viser rekneskapet eit pent overskot. Les meir om økonomien på side 4.

Ass.red. Redaksjonen har organisert seg med ein "Assisterande redaktør" for kvart nummer av bladet. Dersom redaktøren er bortreist eller indisponert, kan han be ass. red. om å ta ansvar. Såleis er det Harald Aske som har vore redaktør denne gongen fordi Oddvar Almenning har vore bortreist.

Dei reiste frå Gloppen til Bhutan.

Dei bygde sjukehus og organiserte helsearbeid i distrikta, men blei etter nokre år "kasta ut." Les meir om Oddrun Forland Rudrud og Jostein Rudrud på side 18.

Livet er eit samspel mellom å få og å yte. Vereidaren Knut Sigurd Aasebø fortel om hendingar og erfaringar frå misjonærtida i Etiopia på side 17.

Innhald

Vi tek med eit ekte kvinneforeningsbilde frå Bukta for nokre tiår tilbake for å ære alle trufaste misjonsvener som i over hundre år har sendt bøner, pengar og misjonærar ut i verda for å spreie bodskapen om frelse til alle folkeslag.

FOR TANKEN OG TRUA

Et ekko av Guds godhet. Andakt v/ Fritz Schjølberg	s. 3
Over og ut. Leiarartikkel om misjon v/ Asbjørn Gjengedal	s. 5
Misjonshistorie v/ Harald Aske	s. 6
Okhaldhunga sjukehus gjev håp v/ Jon Magne Moi	s. 8
På bølgelengde. Frå soknerådsposten v/ Aase Ryssdal Sæther	s. 12
Min salme v/ Evelyn Skjerdal	s. 23

TING SKAL SKJE

Misjonsengasjert ungdom til Sandane	s. 13
Misjon i nærmiljøet v/ Jofrid Aurlien	s. 20
Marimessebasar	s. 22
Preikelista	s. 27

DETTE VAR VI MED PÅ

Misjonsbasar i Hyen v/ Aslaug Heimset Larsen	s. 10
Teppe til Nepal v/Harald Aske	s. 14
Kyrkjeleg tilsette samla om misjon på Eid v/ Anders Rinde	s. 16

OM, AV OG FOR BARN

Barnesider	s. 14 -15
------------	-----------

ANDRE SKRIV

Lev i undring v/ Knut Sigurd Aasebø	s. 17
Misjonærar i Bhutan v/ Oddrun Forland Rudrud	s. 18
Spaltist Ingrid Bjørnereim tenker høgt om misjon	s. 21

Bildet på framsida

er frå Haiti, der eit team frå Gå Ut-senteret i Hurdal har vore på vitjing. No kjem teamet til Sandane for å informere og inspirere. Les meir side 13

Fritz Schjølberg

Et ekko av Guds godhet

Hver morgen står jeg opp til den samme virkeligheten: «*Herrens barmhjertighet tar ikke slutt, den er ny hver morgen*» (Klages. 3.22).

-Hver arbeidsdag opplever jeg den samme uforanderlige stabiliteten: «*Bare godhet og miskunn skal følge meg alle mine dager*» (Salme 23. 6).

-Hver kveld hvisker de samme gamle, men alltid nye ordene: «*Guds godhet varer hele dagen. I fred vil jeg legge meg ned og sove. For du, Herre, du alene lar meg hvile trygt*» (Salme 52.3 og Salme 4.6).

Hele min tilværelse er omkranset av en kjærlig fars hjertevarme og hjelpende hender. «*Sikkert som soloppgangen kommer han, han kommer til oss lik regnet, lik vårregnet som væter jorden*» (Hoseas 6.3). «*En Gud og alles Far – han som er over alle og gjennom alle og i alle*» (Efeserne 4.6).

Når det står alle så betyr det at ingen, absolutt ingen, er utelatt. Alle mennesker er lukket inn i varmen pga. Jesu spandable raushet og kjærlighet. På godt bibelspråk kalles denne virkelighetsforståelsen for nåde, men har ingenting med opparbeidet fortjeneste eller individuell fortreffelighet å gjøre. Uansett levd liv, opp- og nedtur, fadeser eller suksesser gjelder det samme: Du er elsket, satt pris på og etterspurt.

Vil du ha Guds nærvær inn i livet ditt, kan du med en enkel bønn formulere følgende: «Ja, takk, Herre, nåden din høres fristende ut, den vil jeg gjerne ha del i.» I samme øyeblikk er den din, og du kan starte på livets mest spennende og overraskende reise der du får spille på lag med Ham som holder alle ting og alle mennesker i sin hånd.

Fra nå av kan du telle velsignelser, speide etter små og store hverdagsunder, takke for at du av nåde tilhører

Den Høyeste, vende deg mot andre med åpne, hjelpende hender og tenke med deg selv: Han som ser meg hvert minutt med et inkluderende og kjærlig blikk, han har også lagt regien for et knippe venlige handlinger og oppmuntringer jeg kan utføre i dagene jeg får tildelt.

I det stille, når ingen ser eller applauderer meg, kan jeg be for noen, sende varme tanker, ønsker, telefonmeldinger, e-poster osv. - legge inn et ekstra besøk, stoppe opp for en skikkelig prat, sende den lenge planlagte oppmuntringspakken med brev inni, kontakte innvandreren og be inn på en kopp kaffe, støtte misjonsprosjektet med en gave som monner. Kort sagt falle til ro i det som jeg blir minnet om og utføre egne oppgaver, samt hjelpe andre med sine. Det er jo i de alminnelige, små og gode tjenester for medmennesker at Gud finnes og der jeg kan få være et ekko av hans omtentsomhet.

Det fortelles om ei dame på over 90 år som i sin alderdom hadde like stor glede av å gi bort alle sine ting som hun før hadde hatt av å skaffe seg dem. Hun gav bort alt inntil hun bare hadde sittestolen og sengen sin igjen. Da hun solgte gullringen sin og gav pengene til Frelsesarmeens mente sønnen hennes at hun hadde gått for langt. Med sine milde, kloke øyne så den gamle moren på ham og sa: «Man skal gi så lenge hånden er varm.»

Den store gaven fra Gud til enhver av oss er at vi er skrevet inn i hans hånd med fullt navn og korrekt adresse. Den store gjengaven fra oss til Gud er at vi lever som om dette er sant og takker for det i våre hjerter. Den daglige utfordringa er å vende seg til Gud, ta imot hans kjærlighet, vende seg til vår neste og gi den videre.

Bladpengar?

Sakna du giroblankett i dette nummeret? Til vanleg har ein slik følg med nr. 2 av bladet, der og rekneskapet for fjoråret har stått. Nr 2 brukar å kome til påske, men sidan påska er så sein i år, blir det blad nr. 3 som kjem ut då. Då kjem blanketten, og. Er du ivrig, kan du betale no, om du vil, til nr. 3705 04 71307.

Neste nummer

kjem til påske, med pasjon / påske som tema. Her illustrert med alternativala i Hyen kyrkje. Bladet kjem til utdeling i veka før palmesøndag, som er 13. april. Stoffrist er 22. mars, og vi i redaksjonen tek gjerne imot både tips, lesarinnlegg og meldingsstoff. Skriv sjølv, så veit du kva som blir skrive!

REKNESKAP 2013

Rekneskapet syner overskot, og det er ikkje minst takka vere auke i bladpengeinntalinga! Bladpengar og gaver auka frå 160 000,- i 2012 til nesten 280 000,- i 2013.

Annonseinntektene er små, men det er fordi vi ikkje har sendt ut krav før året var omme. Les fleire økonomiske refleksjonar i neste nummer.

*At fleire betaler,
tolkar vi som eit
handslag til oss
som strevar med
å lage eit stadig
betre blad.*

Inntekter	
Gåver, bladpengar	kr 276 832,00
Annonseinntekter	kr 2 000,00
Renter	kr 187,00

Utgifter	
Trykking	kr 144 502,38
Layoututgifter	kr 66 540,00
Porto	kr 18 192,58
Kostnader bank	kr 102,50
Utlegg kurs	kr 5 952,00
Nordcarrier frakt	kr 1 818,75
Ymse utlegg	kr 4 258,00

Sum	279 019,00	241 366,21
Overskot		37 652,79

279 019,00 279 019,00

Balanse

Eigedeler	2013	2012
Bank	kr 105 110,44	kr 67 457,65
	kr 105 110,44	kr 67 457,65

EK og gjeld

Eigenkapital	2013	2012
Lån	kr 65 110,44	kr 27 457,65
	kr 40 000,00	kr 40 000,00
	kr 105 110,44	kr 67 457,65

Misjonsprosjekt for kyrkjelydane i Gloppen

◆ SAMLA OG REDIGERT AV HARALD ASKE

Vereide kyrkjelyd støttar to av Det Norske Misjonsselskap sine prosjekt i Kina. Det skjer ved offer i gudstenester i Vereide sokn i tillegg til ein del faste gjevarar. Det eine prosjektet heiter **Bodskap Kina**, og støttar blant anna Amazing Grace Lutheran Church i Hong Kong, ein menighet som har eksistert i over 50 år. Dei siste 20 åra har det vore regelmessig 70-80 oppmøtte på gudstenestene. No har dei starta med cellegrupper for å kunne nå fleire og gje betre opplæring. Det starta med ei cellegruppe, og no har den delt seg to gongar og blitt til 4 grupper.

Det andre prosjektet til NMS som Vereide kyrkjelyd er med og støttar er: **Kyrkleg undervisning**. Gjennom dette prosjektet bidreg vi til opplæring ved Det lutherske teologiske seminaret i Hongkong (LTS) og bibelskulen i Hunan. I tillegg gjev prosjektet tilskot til kristen litteratur i Hongkong og Kina.

Det lutherske teologiske seminaret ligg i Hongkong. Studentane her kjem fra fleire land i Søraust-Asia. I 2009 var det rekordopptak med 116 nye studentar. Det er no studentar der frå 20 ulike nasjonar, blant anna frå Burma, Kamerun, Laos, Thailand og Samoa som ligg i Stillehavet.

Prosjektet omfatter også bibelskulen i Changsha, provinshovudstad i Hunan i Kina. Her er det over 100 studentar. Dei får fri undervisning og fritt opphold, men må betale kostpengar. Skulen har ulike tilbod som omfattar både teologistudiar og kortare kurs for lekfolk som vil bidra i kyrkje- og menighetsliv.

Breim sokn sitt misjonsprosjekt er støtte til **døveskular på Madagaskar**. Prosjektet er tilknytt Det Norske Misjonsselskap. Vi støttar arbeidet med offer i kyrkja, og 1. juledag er bl.a. fast offerdag. Det blir ikkje informert om prosjektet ut over den informasjonen som blir gjeve i kyrkja ved offer. Grunnen til at dette prosjektet i si tid vart vald, var at Venke Kollbotn frå Breim jobba der som misjonær ein periode, skriv Aksel Rygg.

Gimmestad sokn hadde Mali som sitt prosjekt, men sidan det vart så uroleg i Mali, er prosjektet lagt på is.

Hyen sokneråd samarbeider med Normisjon om Okhaldhunga i Nepal. Det vert samla inn midlar gjennom offer og basarar. (Sjå eigen artikkel).

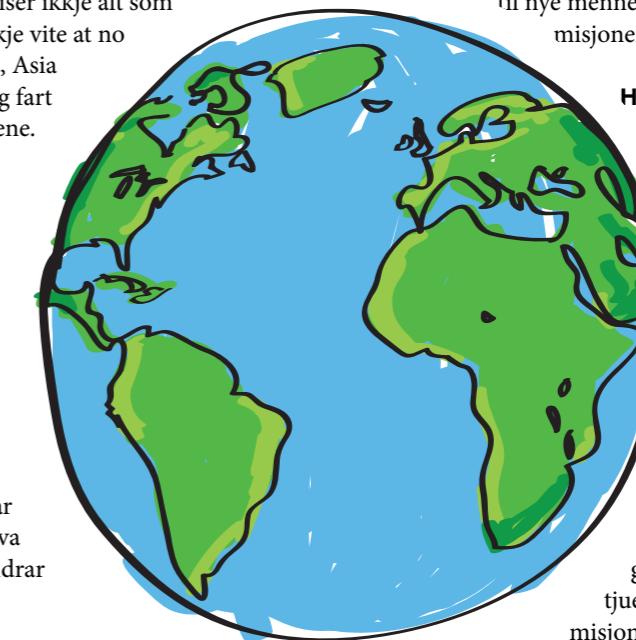
Asbjørn Gjengedal

Fungerande sokneprest i Vereide og Gimlestad

Over og ut

"Det arbeides for misjonen i saa godt som alle hjem"

Det var meldinga som gjekk frå Gloppen til Bergen krins av Det Norske Misjonsselskap i 1911. Vel hundre år etter må meldinga bli annleis. Kanskje: "Misjonen er over og ut i Gloppen"? Store forandringer har funne stad også på dette området, særleg i overgangen til det nye tusenåret. Fjernsynet står i kråa der rokken stod i 1911. Men norsk fjernsyn viser ikkje alt som skjer i det fjerne. Folk får ikkje vite at no bur dei fleste kristne i Afrika, Asia og Sør-Amerika. Med utruleg fart aukar tilstrøyminga til kyrkjene. Særleg finn dei fattige fellesskap og håp der dei får lære Jesus Kristus å kjenne. Gode ringverknader som skulegang, helsestell og betra levekår elles følger med. Dette var vi gloppar med på *i saa godt som alle hjem*. Det kan vi glede oss over. Og framleis er mange med i misjonsforeiningar, på basarar, ved kyrkjeofringar og som gjevarar elles. Men kva er misjon i ei verd som forandrar seg så fort som vi ser i dag?

Over og ut!

Langfredag var det over og ut med Jesus og alt hans vesen. Trudde alle. Men påskedag blei alt omsnudd! Og den oppstadne Kristus gav orden: "Gjer alle folk til læresveinar!" Det prosjektet er framleis i gang. Og det lukkast som aldri før! Dåp og dåpsopplæring i Gloppen er misjon. Å samle born og unge til kor og klubb og leir der dei høyrer og syng og ber til Jesus, er misjon. Å få vaksne med til gudsteneste er misjon. Andakt og besøksteneste i aldersbustader og på sjukeheim er misjon. Så har vi vel

meir enn nok misjon her vi bur? Nei, vi treng å løfte blikket ut over det lokale for å sjå og bli inspirert av den veldige samanhengen vi er med i! Det ligg i sjølv gladmeldinga frå Gud at den er for alle folk, og no ser vi klarare enn før at Jesu kyrkje når ut til stadig fleire folkegrupper. Og vi får vere med og føre evangeliet over stadig nye grenser og ut til nye menneske. Visst er det "over og ut" med misjonen!

Heller gjenbruk enn forbruk!

Ord og store syner om misjon må bli til konkret aksjon. Slik blei det før oss i Gloppen. Og slik må det framleis bli. Nye tilhøve krev nye tiltak. Visst kan mykje halde fram som før. Foreiningar, basarar og messer skaffar framleis mykje pengar til misjonsorganisasjonane. Men i 2001 opna den fyrste gjenbruksbutikken for Det Norske Misjonsselskap. Sidan har stadig nye kome til. No er over førti i gang, og i 2013 strøymde nesten tjue millionar friske kroner inn til misjonen frå gjenbruksbutikkane! Eit budsjett på knapt hundre millionar er dette storart! Verdien av fellesskap og arbeidsglede for dei hundretals medarbeidarane kan ikkje målast. No arbeider vi med ein plan om Nordfjord Gjenbruksbutikk på Eid. Vi treng 30–40 frivillige til å halde ein slik butikk i gang. Det kan bli spørsmål om å binde seg til å vere der nokre timer annankvar veke. Meld gjerne interesse til meg, så skal interimsstyret få vite det. Og her kan også karar ta eit tak! Det blir brukte møblar, dekketøy og nyttige varer elles som skal på plass. Det gjeld å få alt over til Eid – og vidare ut ...

A

Dei fekk kallet og gjekk

◆ SAMLA OG REDIGERT AV HARALD ASKE
◆ BILETE: BOKA GAMLEMISJONEN 100 ÅR

Den fyrste norske Afrika-misionæren heitte **Hans Christian Knudsen** (1816-1863). Etter utdanning i Tyskland reiste han saman med far sin frå Christiania langs sørlandskysten til Stavanger og vidare til Bergen. Dei fekk skipa misjonsforeiningar som seinare vart med i NMS (Det Norske Misjonsselskap). Som misjonær mellom khoi-khoi-folket i Afrika (tidlegare nemning: hottentottar) var han utsend frå Det Rhinske Misjonsselskap (tysk selskap).

Det Norske Misjonsselskap

8.-9. august 1842 var ca. 100 misjonsvenner samla i Stavanger og la ned «grunnesteinen» til Det Norske Misjonsselskap. Bergen krins kom med i 1844.

Den fyrste NMS-misionæren **Hans Paludan Smith Schreuder** (1817-1882) var fødd i Sogndal. Han var teolog og reiste ut som misjonær til Sør-Afrika for NMS i 1843. Schreuder var i NMS si teneste i ca. 30 år. Han vitja Nordfjord og Bergen krins sitt årsmøte på Nordfjordeid i 1866.

Andreas Hauge var den fyrste fast lønna sekretären for NMS (1850-52). Han var son til Hans Nilsen Hauge og vart ein samlande faktor for ulike syn mellom misjonsfolket. Han hadde tillit hos alle, og han starta også Norsk Misjonstidende alt i 1845.

Krinsar

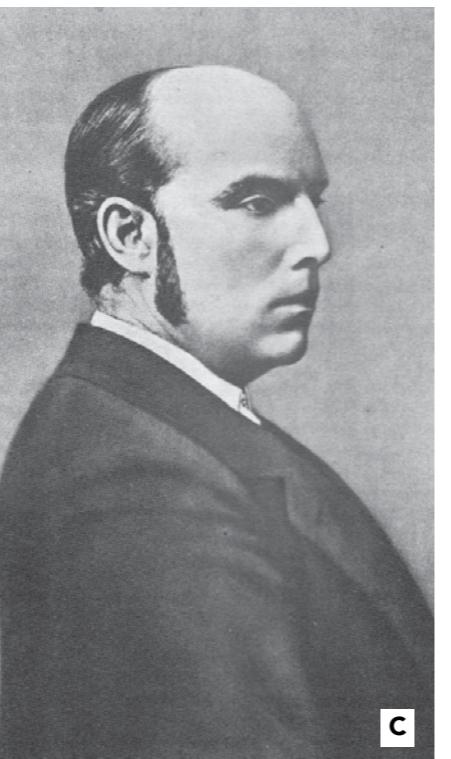
Allereie i 1846 vart arbeidet i NMS delt inn i fem krinsar, der Bergen var ein av dei.

Ole Hestenes – omgangsskulelærar og seinare ordførar i Gloppe – var utsending til krinsmøtet i Bergen i 1848. Truleg var han den aller fyrste utsendingen frå Nordfjord til eit slikt møte.

I 1858 kom gledebotet frå Zululand om **den fyrste kristne dåp** på Umpumulo. Det hadde teke si tid.

Lekmenn reiser for NMS

Den fyrste lekmannen som reiste for NMS i Nordfjord var **Johannes Rosenlund**. På krinsstyremøte i 1860 vart han tilsett som emissær for NMS, og det følgde med ein detaljert instruks for korleis arbeidet skulle gjerast. Han skulle m.a. melde seg til presten for kvar ny stad han kom til og skrive dagbok over arbeidet. Han hadde vore «Kirkesanger i Wiig Prestegjeld» i Sogn, men vart lærar og «Hovedkirkesanger» i Davik 1862-1891, der han òg

C

var med på kvinneforeningsmøta og las misjonslitteratur og annan lesnad for dei. (Johannes er opphav til Rosenlund-slekta i Davik.)

Nordfjord Provstis Fællesforening

skipa i Stryn 9. juni 1879. Det vart utarbeidd lover på dette møtet, men lovene måtte godkjennast på eit nytt fellesmøte, og det skjedde 23. mai 1880 på Kirkhorn skule i Hornindal.

D

A Lars Dahle B Jon og Cecilie Fitje
C Lars Skrefsrød D Peder E. Nilsen Lund
E Gjertrud Fitje

E

Nye organisasjonar kjem til Norsk Luthersk Kinamisjonsforbund

Sterke konfliktar innan misjonsfolket førte til splitting og at Norsk Luthersk Kinamisjonsforbund vart skipa i 1891. Då organisasjonen nærma seg 60 års alder, like etter andre verdskrigen, vart arbeidet i Kina stogga, grunna kommunistane si makovertaking der, og ein laut finne nye arbeidsmarker. Etiopia vart tidleg vald – men organisasjonen heldt fram arbeidet både i Hongkong og på Taiwan i tillegg til å byrje utstrekkt arbeid i fleire afrikanske land og i Sør-Amerika. Sidan arbeidet i Kina tok slutt, vart det også naturleg for organisasjonen å endre namn – og dermed vart namnet Norsk Luthersk Misjons-samband teke i bruk. NLM er i dag ein av Europas største misjonsorganisasjonar. NLM driv også skular, leirstadar og Norea Mediemisjon, som når store delar av verda med sine radiosendingar.

Santalmisjonen, med arbeid blant santalane i India (Bangladesh), vart skipa i 1867 av Lars Olsen Skrefsrød og dansken Hans Peter Børresen. Santalmisjonen fusjonerte i 2001 med Det norske lutherske Indremisjonselskap og Langesunds-fjordens indremisjonselskap til den nye misjonsorganisasjonen Normisjon.

Normisjon vidarefører misjonsarbeid blant santalane i Bangladesh, i tillegg til andre misjonsfelt: Aserbajdsjan, Bhutan, Cuba, Ecuador, India, Mali, Nepal og Uganda. Etter fusjonen har det også blitt oppretta misjonsverksemder i Kambodsja.

Storsamling i Gloppe i 1905

Under eit friluftsmøte i prestegarden på Vereide var der 5000 oppmøtte. – «Det var som Gloppefjorden var fylt av større og mindre robåter, som alle stevnet til Vereide.»

Det hadde vore vekking i Gloppe dette året, og den kjende Madagaskarmisionæren Peder E. Nilsen Lund og generalsekretær Lars Dahle var talarar. Dette trekte nok mykje folk. Når vi no i år (2014) jubilerer for Grunnlova av 1814, kan det vere på sin plass å minnast brevet som vart sendt til Kirkeministeren etter møtet i 1905:

4000 Mænd og Kvinder samlet i Gloppe ved Det Norske Missionsselskabs Krefts-forsamling for Bergen Stift, frembærer sin ærbodige Tak til Storting og Regering for den Kraft og Sindighed hvorved Stortinget og Regeringen har hævet vort Folks Frihed og Selvstendighed. Vor Bøn er: Gud velsigne og bevare Fædrelandet. Christen Brun, A. Meyer, Prytz.

I Gloppe i 1868 var det nyskiping av Gloppe misjonsforening. Arbeidet hadde lege nede ei tid. I 1910 vert det meldt om 25 misjonsforeiningar med 700 medlemmer i Gloppe prestegjeld. Ikkje rart at dei skreiv: *Det arbeides for Missionen i saa godt som alle hjem.*

MISJONÆRAR FRÅ GLOPPEN:
Jon Fitje (fødd 1883 på Fitje ved Sandane i Gloppe kommunen, død 1929) var luthersk misjonsprest tilknytt NMS. Han var misjonær i Kina frå 1909 til 1929. Han var gift med Cecilie Fitje, som var med på misjonsreisa til Kina, og han var onkel til misjonæren Gjertrud Fitje, som også kom til Kina/ Taiwan.

Gjertrud Fitje

f. 1907. I 1937 vart ho vigsla til misjonær i Stavanger og reiste til Kina same året. Ho kom heim til jul i 1946, men reiste ut att i 1948. Etter at kommunistane tok makta i 1949 vart det store vanskar for misjonærar i Kina. Frå 1950 og i 19 ½ år arbeidde ho på Taiwan. Etter fleire år i Gloppe – der ho m.a. gav oss trua på å bygge arbeidskyrkja på Sandane – døydde Gjertrud 5. juni 2010.

Maria Vereide

f. 1913 på Vereide. Foreldra var Karolina og Samson Vereide, som dreiv bakeri og butikk på Vereide. I 1940 reiste ho til Kina som misjonær utsendt av NLM. Ho døyde der i 1944. (Maria Vereide var tante til Oddrun Tjåland og Knut Sigurd Aasebø)

Oddrun Tjåland f. Aasebø

1934-65. Sjukepleiar og jordmor. Gift med dr. Svein Tjåland. Misjonær i Etiopia frå 1962 til ho 13. september 1965 blei skoten i heimen sin i Neghelli av en etiopar.

Kaare Bakke

f. 1938. Faren var prest i Breim, seinare prost, busett på Vereide. Kaare reiste til Madagaskar i 1965. Frå 1978 var han områdesekretær i NMS for Hamar og Hedmark.

Johnny Bakke

f. 1937, er bror til Kaare og kom til Etiopia i 1969. Der har han undervist ved presteskulen i Mekane Yesus-kyrkja i ca. 40 år.

Knut Sigurd Aasebø f. 1940. Misjonær i Etiopia og øygruppa Seychellene. Kona, Inga Marie f. Bakke, er syster til Johnny og Kaare. Oddrun Tjåland var syster til Knut Sigurd. Sjå også innlegg frå Knut Sigurd annan stad i bladet.

Oddrun Forland Rudrud og Jostein Rudrud vart vigsla til misjonsteneste i Vereide kyrkje 1982. Etter litt venting fekk dei reise til Buthan i 1985 og var der til 1992. Sjå artikkel.

Venke Kollbotn f. 1965 i Breim. Ho var misjonær på Madagaskar i fire år, 1996-2000.

Okhaldhunga gjev håp for mange

◆ TEKST: JAN MAGNE MOI

Okhaldhunga sjukehus i Nepal vart grunnlagt i 1962 av ein skotte, Dr. Dick. Sjukehuset ligg i ein fjell-skråning, langt utanfor allfarveg. Det norske ekteparet Kristin og Erik Böhler starta si teneste i Okhaldhunga i 2004. Ekteparet Böhler arbeidde som misionærar i Risero i Bhutan på 80-talet. Santalmisjonen dreiv sjukehus der. På generalforsamlinga der Santalmisjonen og Indremisjonsselskapet vart slått saman til Normisjon, vart det også bestemt at det skulle etablerast eit arbeid i Nepal. No hadde det vore norsk skule der sidan 1972, men ekteparet Böhler var dei første misionærane som reiste til Nepal for å drive misjonsarbeid. Frå landet vart opna, hadde alt misjonsarbeid vore organisert gjennom United Mission to Nepal. Slik høyrd også sjukehuset i Okhaldhunga inn under denne organisasjonen.

Sjukehuset reddar liv

Då Kristin og Erik Böhler kom til Okhaldhunga i 2004, var vegsystemet lite utbygd, men mykje var på gang. I 2007 var eg på tur med ei gruppe som ville sjå arbeidet ved sjukehuset. Me gjekk to dagsmarsjar

Det finst ikkje steinknuseri, så kvinner knuser Stein med hammar.

Normisjon tok på seg ansvaret med å få reist nye bygningar i Okhaldhunga: Ny tuberkuloseavdeling, nytt mottakssenter tilpassa at pasientane no kjem med bil og eit nytt hovudbygg med operasjonsrom, intensivavdeling, nyfødtavdeling m.m.

Lite sjukehus, mange folk

Det bur om lag 200 000 menneske i det området som nyttar seg av Okhaldhunga sjukehus. 32 senger er ganske lite til så mange. Slik var det då Böhlers kom. Tilgang til veg har gjort det lettare for mange å kome til sjukehuset, som dei siste åra stadig har vore overfylt. Raude Krossen har etablert ei ambulanseteneste, men mange kjem på traktortilhengar eller

vidare nordover og såg korleis arbeidslag med spett og spade dreiv og bygde sine vegstykke. Året etter var det blitt samanhengande veg.

Når det ikkje finst veg, er det å gå til fots eller bli borene på båre einaste moglegheit for å kome seg til sjukehuset. Ofte er båra tilpassa pasienten og terrenget den skal berast i. Som ho me såg hengande i eit klede som var festa til ei lang bambus-stong. Det var ei mor som hadde fødd for to døgn sidan. Morkaka kom ikkje ut ved fødsel, så dei hadde bore henne dag og natt. «Hadde dei kome ein time seinare, hadde det vore for seint,» sa dokter Erik. Trass i lange avstandar og lite vegar blir mange liv redda når dei kjem til sjukehuset i tide.

blir borne på gamlemåten. Det kjem også folk frå nabofylket. Der har dei eit mykje meir moderne sjukehus, grunnlagt av fjellklatraren Hillary og bygd av gjevarar frå Tyskland og Sveits. Men dei har ikkje hatt stabil overlege. Difor er det berre turnuslegar og nytdanna å finne der. Dei våger ikkje gå laus på vanskelege og kompliserte operasjonar. Då søker pasientane heller til Okhaldhunga. Eit enkelt og fattigsleg sjukehus, men med stabil legesituasjon.

Nybygg

Normisjon tok på seg ansvaret med å få reist nye bygningar i Okhaldhunga: Ny tuberkuloseavdeling, nytt mottakssenter tilpassa at pasientane no kjem med bil og eit nytt hovudbygg med operasjonsrom, intensivavdeling, nyfødtavdeling m.m. Det skal bli plass til dobbelt så mange som det har vore. (Men med auken i talet på pasientar er det kanskje for lite allereie på opningsdagen.)

Å byggje sjukehus så langt oppi fjella har ikkje vore lett. Jern til armering og sement til støyp måtte transporterast frå India og berast/bringast over ei stor elv

10 % av pasientane ved Okhaldhunga sjukehus er så fattige at dei treng støtte til delar av eller heile sjukehusrekninga.

og transporterast fram. Kva med sand og stein? Vanskelegast var det med stein, for den måtte ha god nok kvalitet. Dessutan fanst det ikkje steinknuseri. No kan du sjå kvinner sitje og knuse stein med hammar. Langs vegen ligg haug etter haug.

Normisjon har i 2 ½ år hatt ekstra misionærer i Okhaldhunga, Magne og Dorothea Vestøl. Dorothea har arbeidd på sosialkontoret der det har vore rikeleg med oppgåver, medan Magne har hatt ansvar for å leie utbygginga. Det har vore nødvendig og svært viktig å halde oppsyn med kvaliteten på bygginga. Dei hadde båe 2 års permisjon frå arbeid heime i Norge, og har fått den utvida med eit halvt år, men no skal dei heim. Bygga er ikkje ferdige, men det heile er kome så langt at det er lettare for andre å overta ferdigstillinga.

Mødreventeheimen

Erik Böhler er pediatrer. Han er difor særleg opptatt av trygg fødsel og oppfølging av dei små borna. Det er etablert eit senter der mødre kan kome i god tid før fødsel slik at dei er på plass når fødselen startar. Det har redda mange liv. Mange historier kunne vore fortalte om dette. Me var der og trefte ei kvinne som hadde mista 4 born i fødsel. Ho hadde født heime. No gjekk alle i landsbyen utanom henne, og ingen born fekk vere nær henne. Det måtte vere noko gale med henne som ikkje fekk levande born. På mødreventeheimen lærte ho litt lesing og skriving, men framfor alt korleis ein kan lage næringsrik og god mat. Då me var komne heim, fekk me eit bilet frå Böhler. Der låg mor med ein nyfødd gut ved sida. Det er det finaste smilet eg har sett!

Sosialkontoret

Det er ikkje noko NAV i Nepal. Alle må betale for seg ved sjukehus og anna helsestasjon. Sjølv sagt er det då nokon som ikkje kan makte desse utgiftene. 10 % av pasientane ved Okhaldhunga sjukehus er så fattige at dei treng støtte til delar av eller heile sjukehusrekninga. Målet er at ingen skal måtte selje jord for å få hjelp. Jordstykka er så små at folk flest ikkje greier å fø familien 12 månader i året. Då er dei nøydde til å skaffe seg anna inntekt. Det er ikkje lett i eit område der dei fleste lever i naturalhushald. Tidlegare var det ein del beraroppdrag, men det har minka etter at vegane kom. Steinknusing er bra tilleggsinntekt, men mange reiser utanlands for å soke lukke.

Sosialkontoret har vore til god hjelp for mange. Somme får også støtte til å reise til spesialsjukehus i Kathmandu. Slik også med ein dei fann krypande og tiggande i Okhaldhunga basar. Ved undersøkjing fann dei at med ein del operasjonar kunne han kanskje gå med hjelp av krykker. Slik hende det at han fekk hjelp til å kome til Kathmandu. Her fekk han bu på eit senter etablert av folk frå Okhaldhunga distrikt. Medan han venta på dei forskjellige operasjonane, blei han kjent med Jesus, og han lærte seg skreddaryrket. Då me trefte han ved førre reise til Okhaldhunga, stod han som eit stort smil. Han trong berre ein stav å støtte seg til, og han hadde starta eigen skreddarbutikk i Okhaldhunga basar! Han kunne ikkje få fulltakka Gud som hadde gjort så mange under i livet hans.

Flott overskot til Okhaldhunga

Søndag 9. februar var det samla mykje folk i gymsalen i Hyen. Soknerådet og Hyen Normisjon hadde ansvaret for den store fellesbasaren.

◆ TEKST: ASLAUG HEIMSET LARSEN
FOTO: ELIAS EIMHJELLEN

Asbjørg Apalset heldt andakt og gav aktuelle glimt frå livet og arbeidet i Nepal. Ved hjelp av "hugselappar" minnte ho oss på kva for utfordringar og problem helsearbeidarane og misjonærane møter der: Kort rullebane for flya, manglende elektrisitetsforsyning, kuvøser og blodbank, kamp mot alkohol og narkotika. Helsearbeidet har funne geniale og provisoriske løysingar slik at utstøytte enker blir tekne hand om, mødreventerom og barselsopplæring får barnedødelegheita nedover og så vidare. Asbjørg delte ut og viste fram informasjonsmateriell. I Okhaldhunga Times og på www.normisjon.no/nepal kan du lese meir om prosjekta. Nepal sitt flagg med symbola måne og sol og T-skjorter med teksten "Du skal tene menneska og ære Gud" er fine tankevekkarar.

Kaker, gjærkringle og kanelbollar gjekk òg godt unna. Takk til alle gode hjelparar for eit basaroverskot på kr. 25 340.

Mange hadde levert inn åre- og loddedbok-gevinstar, og alle årane vart selde. Odd Arne Røyrvik sel årar til frå venstre: Andreas Ommedal Aa, August Berge Aa og Nils Inge Eimhjellen.

Asbjørg Apalset heldt andakt og gav aktuelle glimt frå livet og arbeidet i Nepal.

Bertine og Sivert Aa spela også på denne misjonsbasaren.

Misjonsavtale mellom Hyen kyrkjelyd og Normisjon

◆ TEKST: LIV ØYGARD SOLHEIM,
SOKNERÅDSLEIAR

I 2010 fekk Hyen sokneråd spørsmål om å inngå ei misjonsavtale med ein misjonsorganisasjon. Soknerådet konkluderte med at vi ville samarbeide med Normisjon. Jan Magne Moi, regionssjef i Normisjon, vart med på eit soknerådmøte der han orienterte om eit prosjekt i Mali og eit i Nepal. Soknerådet valde då eit prosjekt i Nepal.

Vi fekk ein presentasjon av ei misjonsavtale og Normisjon sitt misjonsprosjekt på sjukehuset Okhaldhunga i Nepal. Det vart informert på årsmøtet og soknerådet fekk Normisjon i Hyen med på samarbeid om prosjektet.

Vedtak:

Vi inngår ei misjonsavtale i samarbeid med Normisjon. Vi ynskjer å få til eit prosjekt for Okhaldhunga sjukehus i Nepal. Hyen Normisjon ynskjer å vere med på eit samarbeid der soknerådet har ansvaret.

Vi har hatt takkoffer til prosjektet når vi syng jula inn. Normisjon ved Jan Magne Moi har teke ansvar for andakt og orientering.

Dette året har vi hatt besök av Careb frå Nepal og misjonærparet Kristin og Erik Böhler som begge arbeider på sjukehuset i Okhaldhunga.

Det har vore to misjonsbasarar til støtte for prosjektet, den første 25. mars 2012, den andre 9. februar 2014. Då har vi hatt samarbeid med Normisjon, speidarane og søndagskulen.

◆ AASE R SÆTHER
SOKNERÅDSLEIAR I GIMMESTAD

På bølgelengde

Skal vi lese alt som kjem i postkassa vår like grundig, er vi redd vi ikkje ville få tid til så mykje meir. Men mange av blada og tidsskrifta som kjem, fortener ein mykje betre lagnad enn å bli lagt til sides med ein from tanke om at «dette skal vi lese grundigare ein dag når vi har litt betre tid» - og så gjerne bli liggende.

Som til dømes dette bladet – På bølgelengde. Det vert utgjeve av det som i dag heiter Familie og Medier, og som då det vart skipa i 1935 heitte Kristelig Kringkastingslag. Dei driv eit verdifullt arbeid på fleire plan, og på heimesida deira, www.fom.no, kan ein finne mykje interessant, t.d. dette hjartesukket:

«Kan vi forvente at norske tv-kanaler som NRK, TV 2 og TV Norge skal preges av kristen tro? Eller må vi som kristne egentlig bare resignere og ta til takke med de lysglintene som tross alt finnes i sendeskjemaet?»

Det første bladet i 2014 presenterer m.a. den nye kulturministeren over 4 sider. Bladet omtalar også fleire fjernsynsprogram, både med positivt og negativt forteikn, og har ei side der lesarane kan kome med sine reaksjonar på det eine og det andre dei opplever i media.

Ein spennande liten artikkel spør om «å lese Bibelen på smart-telefon» er like oppbyggjileg som å bruke bok-versjonen, bygt på ein mastergrad skriven av ein nordmann i USA. Konklusjonen er at boka nok framleis er det mediet som gjev best kjensle av «ei stille stund».

Eit medlemskap i Familie og Medier kostar 320 kr i året, og kan tingast på post@fom.no eller på telefon 56 31 40 50. Bladet kjem 4 gonger i året, og kan også lesast på nettstaden.

Guri med mange flotte baby-ullteppe.

Babyteppe til Nepal

◆ TEKST OG FOTO: HARALD ASKE

Guri Hoddevik var med i eit reisefølge til Nepal i 2008. Det var ein enkel måte å hjelpe dei på. Guri trur ho har sendt 50 slike teppe, og no ligg der 15 nye klar til å varme små babyar. Dette får stå som døme på at ein er oppfinnsame i misjonsarbeidet. Det vert strikka mange stader i Norge, kuvøseposar, huver og sokkar. Når Jan Magne Moi legg ut på tur til Nepal 20. februar, har han med seg strikkevarer frå Norge.

og fekk dei sende til Nepal. Det var ein enkel måte å hjelpe dei på. Guri trur ho har sendt 50 slike teppe, og no ligg der 15 nye klar til å varme små babyar.

Dette får stå som døme på at ein er oppfinnsame i misjonsarbeidet. Det vert strikka mange stader i Norge, kuvøseposar, huver og sokkar. Når Jan Magne Moi legg ut på tur til Nepal 20. februar, har han med seg strikkevarer frå Norge.

Misri Maya med baby inntulla i eit strikka ulltepppe.

Misjonsengasjert ungdom til Sandane

I veke 14 kjem eit team frå misjonsskulen Gå Ut Senteret til Sandane. Dei skal vere med på ungdomssamlinga Get Together torsdag 3. april, og på søndagssamlinga 6. april. Gå Ut Senteret sender årleg ut 40-50 ungdommar til korttidsteneste i ulike land. Teama (oftast 3-5 personar) er ute i anten 6 veker eller 4 ½ månad, og praksisen handlar om å vere med på misjons- og bistandsarbeid i området dei besøkjer. Vi har fått eit reisebrev frå Haiti, frå nokre av ungdommane som kjem til Gloppen i april. God lesing!

Reisebrev frå Haiti

◆ TEKST OG FOTO: FAITH IN ACTION-STUDENTENE LINDA BAKKE, GUDRUN RYPESTØL, MARTE BRENNSÆTER, EIRUNN DVERGSNES OG JENS HARALD CLAUDIUS.

Haiti-teamet er vel etablert i Port au Prince, Haiti. Vi reiste fra Norge uten å ane hva vi gikk til, eller hva vi kunne vente oss av de neste 6 ukene. Men det vi har opplevd til nå ville vi aldri vært foruten. Denne naturen, så storlått og nydelig. Høye fjell kombinert med karibisk blått hav, med palmer langs stranden. Disse folkene, som ikke har så flotte hus eller så mange klesskift, men et stort hjerte, et vakkert smil og stor gjestfrihet. Teamet vi har rundt oss, fra både Brasil, USA og Haiti – en gjeng med inspirerende mennesker som tar så godt vare på oss, som støtter oss og gir så mye av seg selv. Og Gud, vår Far, som reiste med oss fra Norge, og som ventet her for å ta imot oss.

Å være på reise med Gud er spennende! Når ikke vi har kontrollen, så har Gud kontrollen. Når ikke vi har svarene, så har

Gud svarene. Når ikke vi har ord, så har Gud ordene. Utfordrende, ja, men veldig spennende! Oppgavene våre er forskjellige fra dag til dag, uke til uke. Og de er ikke alltid så veldig planlagt. Men vi blir utfordret til hver dag å leve med Guds hender og hjerte i møte med mennesker. Vi har plukket søppel, spredt kjærlighet og omsorg, lekt med unger, pratet i kirka, sett og hørt, smilt og bedt. For hus og hjem, familier, nye kristne og for sykdom. Vi har fått bringe verdens største lege til folk som ikke har tilgang til sykehus. Vi har fått se store mirakler og helbredelser. Vansklig å forstå og fatte, men for en Gud vi har! Vi kan ikke gjøre annet enn å takke. Takke for at vi får være her, sammen med hverandre, sammen med Gud, sammen med de vi møter. Takke for at livet er læring gjennom både tunge og lette dager. Takke for at vi kan brukes som vi er. For et privilegium!

Jesus mettar fem tusen

Johannes 6

Jesus velsigna fem brød og to fiskar. Lærersveinane delte ut mat til alle som var der. Alle blei mette, og det blei tolv korger med brød til overs.

Fargelegg

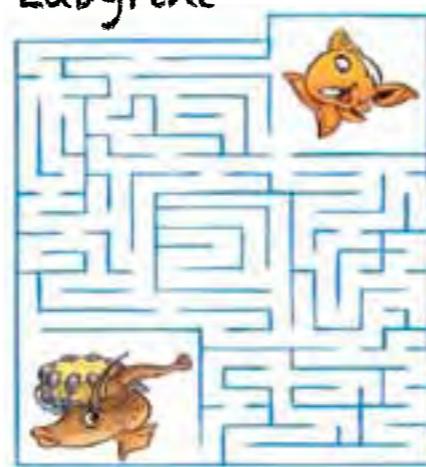

Finn fem feil

Dei to biletene er nesten like. Finn du dei fem feila på bildet til høgre?

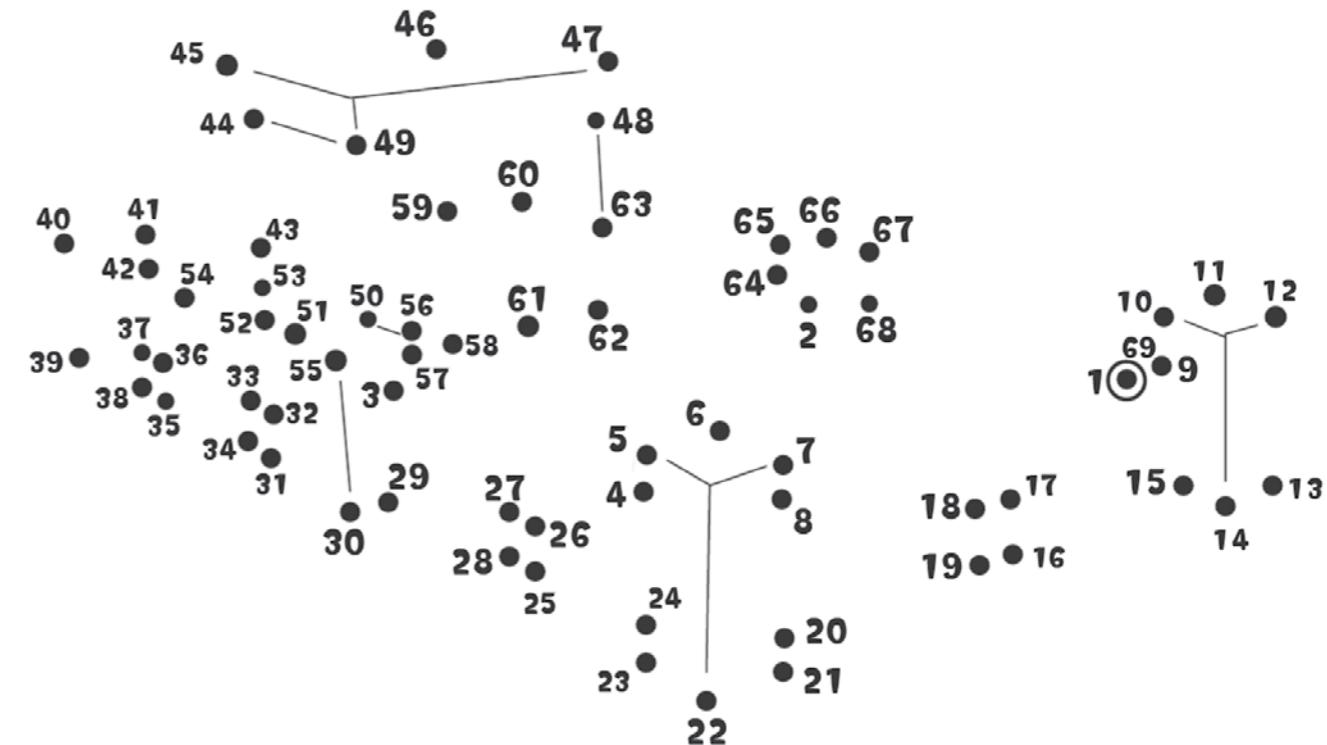
Labyrint

Kan du hjelpe Gulliver å finne vegen tilbake til Fløyfisk og kaka?

Prikk til prikk

Teikn strek frå 1 til 68.
Kven eller kva skjuler seg her?

Gratis

Han fekk som fortent, seier vi av og til. Men trua får v i utan å fortene den. Gratis betyr at vi ikkje treng betale. Er det lettare for den som er liten å ta imot det som er gratis? Dei store og flinke vil helst greie seg sjølv og ikkje vere avhengige av hjelp. Men nåden er for alle. Kom og kjøp, utan pengar og utan betaling. Somme blir mistenk-same. Men anten vi er store eller små, får vi nåden utan å fortene det.

Einar Rygg har sendt dette biletet av ein gravstein frå Fredly, som ei aktuell kopling til temaet MISJON.

Desse opplysningane er å finne i Bygdebok for Gloppe:

Jon S. Fitje, f.1883, misjonær for NMS i Kina 1909-1929. Styrar for misjonen i Tung Ping-distriktet. Det var harde år under borgarkrigen, og misjonærane vart forfylgde. Fitje var ein av dei siste som for bort og den fyrste som vende attende til arbeidet. Han døyde i 1929. Kona Cecilie, f. Hansen, var sjukesyster og stod trufast saman med mannen sin i dei harde åra.

Gjertrud S. Fitje, bror-dotter til Jon, f.1907, var sjukesyster i Kina i 26 år. Ho måtte røma då kommunistane tok makta. Ho flytte til Taiwan der ho heldt fram med arbeidet. Ho døyde i 2010.

Les meir om kva Asbjørn Gjengedal fortel både om Jon og Gjertrud i jubileumsboka for Gimmestad kyrkje.

Seminarhaldarane utanfor Eid kyrke: f.v.: Knut Hallen, Vete Karlsen Eide, Berit Hagen Agøy, Jorunn Andestad Langmorn, Anne-Marie Helland, Grethe Lunde og Magnar Kartveit.

Ein tenande misjon

◆ TEKST: ANDERS RINDE
◆ FOTO: MAGNAR KARTVEIT

Kristen misjon er ikkje eit triumftog gjennom verda på vegner av Meisteren. Misjon er teneste for menneske i Meisterens fotspor.

Den årlege medarbeidarsamlinga for kyrkjeleg tilsette i prostiet hadde i år misjon og diakoni som tema. Om kvelden same dagen var det samling for frivillige medarbeidarar. Det var om lag 120 deltakarar fordelt på dag- og kveldssamling. Under temaet «La livet vinne» var vi samla til eit innhaldsrikt seminar i Kyrkjetunet på Nordfjordeid torsdag 23. januar.

Seminaret vart leia av Vete Karlsen Eide, diakoni- og misjonsrådgjevar i Bjørgvin bispedømme. Elles deltok generalsekretær i Mellomkyrkjeleg råd Berit Hagen Agøy og Knut Hallen, også han frå Mellomkyrkjeleg råd. Vi fekk også innlegg frå generalsekretær Anne-Marie Helland og regionleiar Magnar Kartveit, begge frå Kirkens nødhjelp. Dessutan deltok assisterande generalsekretær i Den Norske Israelsmisjon Jorunn Andestad Langmoen og Grethe Lunde, som er leiar for Samarbeid Menighet og Misjon (SMM) i Bjørgvin og også arbeider i Det Norske Misjonsselskap.

Gravfestet er no utgått, og steinen er fjerna i pakt med vedtekter for kyrkjegardar.

Her er nokre inntrykk frå seminaret frå ein som deltok:

Misjon er å dele det Gud gir oss. Kyrkja og alle døypte er sende av Gud for å dele evangeliet om

Jesus Kristus i ord og handling. Vi blir døypte inn i vår lokale kyrkjelyd – og samtidig inn i eit verdsvidt felleskap samanknytt av Jesus Kristus. Misjon handlar om kallet til alle døypte – kvar enkelt av oss – om å dele trua og vere Jesu etterfølgjarar i kvardagen, og om forkynning og diakoni i lokalsamfunna og om det globale oppdraget vi har saman med den verdsvidte kyrkja. Denne tanken kjem også tydeleg fram i den nye dåpsliturgien: «*Gjennom dåpen set Gud oss inn i si verdsvidte kyrkje og gjev oss del i Jesu kall og oppdrag. Lat oss stå saman i vitnemål og teneste, inntil dagen kjem då alt det skapte skal bli forløyst ved vår frelsar, Jesus Kristus.*» Slik blir samanhengen mellom dåp og misjon uttalt.

Korleis er så samanhengen mellom misjon og diakoni? Jesus er vårt store forbilde i all misjonsverksem, jf. Mark. 10,45: «*For ikkje eingong Menneskesonen er komen for å la seg tene, men for sjølv å tene ...*», eller Fil. 2,7: «... han gav avkall på sitt eige, tok ein tenars skapnad og vart menneske lik».

Dette diakonale grunntrekket gjeld for misjonen i same grad som for kyrkja. Det ligg allereie i misjonspåboden sitt fokus på disipelskap og etterfølging. Oppdraget skal etterlevast av menneske som ikkje berre høyrer kva Jesus seier, men som også gjer etter orda hans og følgjer hans eksempel. Derfor har det diakonale aspektet heimerett i misjonen, slik Ordet, dåpen og nattverden har det. Dei praktiske konsekvensane av dette er like talrike som den menneskelege nauda er mangfaldig. Kristen misjon er ikkje triumfmarsj gjennom verda på vegner av Meisteren. Misjon er teneste blant menneske i Meisterens fotspor.

Lev i undring

Tenk deg at du ber NMS, NLM og Frikyrkja om å starte ei kyrkje saman. Tenk deg så at du, litt etter litt, krydrar denne blandinga med eit par svenske, to danske, to-tre finske, eit par tyske, to-tre amerikanske og eit islandsk misjonsselskap, som alle har det til felles at dei ikkje vil ha nært samarbeid i heimlandet. Korleis trur du det vil gå?

◆ TEKST: KNUT SIGURD AASEBØ

I Etiopia vart dette til Mekane Jesus-kyrkja, ei kyrkje som hadde om lag 18-20 000 medlemmar rett før 1960, men som no utgjer over 5 millionar. I denne tidsperioden har landet gjennomlevt ein marxistisk revolusjon, noko som kosta dyrt for sentrale leiarar i kyrkja. Dette er underleg å tenke på for ein som har vakse opp i eit norsk kyrkjelandskap.

Til denne kyrkja kom eg i januar 1967, som norsk grønskolling med fersk, teologisk embeteksamen i baklomma. Der møtte eg opne armar og vart inkludert på ein måte som har prega meg for livet. Tenkjer eg tilbake, ser eg at eg heilt klart var på mottakarsida. Litt uventa for ein misjonær som trudde at han var utsend for å få ting gjort. Men eg måtte pent lære at livet er eit underleg samspel mellom å få og å yte, der det eg fekk ikkje hadde minst vekt.

Eg skal fortelje eit lite døme på det, men først må eg teikne ein bakgrunn: Mekane Jesus-kyrkja bygde ein studentheim for 108 studentar i Addis Abeba. Vår oppgåve vart å drive studentheimen og få i gang eit kristent studentarbeid ved dette senteret. Studentheimen var ny og moderne og låg sentralt i forhold til universitetet. Det førte til at mange ville inn der, og ventelistene vart lange. Etter fleire år med krav og demonstrasjonar mot styret i landet, kom revolusjonen. Keisaren vart arrestert og seinare tatt av dage. Etter kamp og utreinskingar fekk Etiopia så eit revolusjonært, marxistisk styre. Universitet og høgskular vart stengde, og alle studentar skulle i pliktteneste utover i landet for å lære folk å lese og drive opplæring av folket.

Oi, oi, oi, oi! Her kasta folk Stein etter amerikanarar, skulle då ei amerikansk kvinne kome til Youth Hostel for

Senteret for planlegginga av denne store aksjonen var Engineering College rett over gata for Mekane Jesus Youth Hostel & Centre.

Medan studentane venta på å verte sende ut, samla mange seg til møte hjå oss. Dei sat som regel tre på to stolar, og vi måtte nytte høgtalarar ut til dei som ikkje slapp inn.

Fra den andre sida av gata strøymde revolusjonsmusikken utover byen. Alle levde i spenning for kva som no skulle hende.

I denne situasjonen kom Chua Wee Hian, generalsekretær i IFES, den internasjonale organisasjonen til Skolelaget, på vitjing. Han ville orientere seg om tilhøva i Addis og tale til studentane. Ved avreisa spurde Chua om det var noko han kunne gjøre for å hjelpe oss. Mitt svar var: «Eg får ikkje til å drive bibelstudiegrupper.» Chua drog tilbake til London. Ei tid seinare fekk vi melding: ei amerikansk-kinesisk kvinne, Mill Young, vil kome for å starte bibelgruppearbeid ved Mekane Jesus Youth Hostel.

Å «gå ut» treng ikkje berre vere å krysse landegrenser. Det kan like godt vere å gå ut i ope lende og tenkje høgt, slik at vi kan utfylle kvarandre med våre ulike gaver. Vi er trass alt ulike lemer med kvar sin funksjon, og vi har ikkje alltid dei rette tankane. Kanskje vi bør ta det med oss. Det ligg så snublante nær å fylle vår tid med eigne meininger. Skal vi rydde litt, slik at det òg vert plass for medvandring, - og bøn?

Men Mill kom. Ho flytta inn som einaste kvinne mellom 108 gutter og starta bibelstudiearbeid, enkelt og effektivt i små grupper. «Kva står i teksten?» «Kva betyr det?» «Kva betyr det for meg?» Frå Mill Young sitt rom breiddet det seg ein kjedreaksjon i studie av Bibelen utover landet. Når studentane så reiste til sine oppgåver ute i provinsane, tok dei med seg lærdomen frå Mill innan bibelstudiari og bøn. Ein av dei fyrste som vart kursa av Mill er i dag visepresident i Mekane Jesus-kyrkja. 25 år seinare møtte eg igjen 250 av desse i ei jubileumssamling i Christian Graduates Fellowship i Addis. Mange ulike akademiske yrke var representerte. Men spørsmålet eg fekk igjen og igjen var dette: «What happened to that Chinese lady?» Mill reiste heim etter kort tid, og døydde seinare. I Etiopia sette ho varige spor.

I ettertid har eg spurt meg sjølv: Kva var mi rolle i dette? Eg fortalte til ein kristen bror kva eg ikkje makta å få til. Eg hadde aldri møtt han før, eg hadde ikkje invitert han til å kome, men han kom akkurat dei dagane då studentane gjekk og venta på sine oppgåver ute i provinsane! Når Chua så gav oss ei løysing på vårt problem, brukte eg alle krefter på å støgge den hjelpa han kom med! Det er heilt utruleg!

I ettertid trur eg at setninga: «Eg får ikke til å drive bibelstudiegrupper» kanskje er av dei viktigaste setningane eg sa gjennom mine 8 år i Etiopia. For gjennom den vart andre lemer på Jesu lekam aktiviserte til å gjøre det eg ikkje greidde.

Å «gå ut» treng ikkje berre vere å krysse landegrenser. Det kan like godt vere å gå ut i ope lende og tenkje høgt, slik at vi kan utfylle kvarandre med våre ulike gaver. Vi er trass alt ulike lemer med kvar sin funksjon, og vi har ikkje alltid dei rette tankane. Kanskje vi bør ta det med oss. Det ligg så snublante nær å fylle vår tid med eigne meininger. Skal vi rydde litt, slik at det òg vert plass for medvandring, - og bøn?

Det går an å tenke litt over det.

Frå v: Jostein, Åshild, Oddrun, Håvard og Kjartan i bhutanesiske drakter

Vi fekk vere i Bhutan fordi styresmaktene hadde behov for hjelp til å bygge ut helsetilbodet til folket. Dei hadde erfart at misjonærar var «dedicated people».

Bhutan har høge fjell, djupe dalar, bratte bakkar og vide utsyn.

Misjonærar i Bhutan

I juni 1982 var det misjonærvigsling i Vereide kyrkje for Jostein og Oddrun Forland Rudrud. Men det skulle gå over tre år til dei kunne reise ut.

◆ ODDRUN FORLAND RUDRUD

Jostein og Oddrun Forland Rudrud vart vigsla til diakon og misjonsteneste og skulle vere utsendingar for Santalmisjonen og Ungdomsmisjonen (Norges KFUK/KFUM). Etter misjonærvigsbla i kyrkja var det fest på folkehøgskulen. Planen var då at familien skulle reise til Bangladesh. Det er fleire årsaker til at utreisa vart sett på vent. Vi fekk avslag på visumsøknaden, og Jostein fekk kreft. Etter behandling og nokre års venting blei det utreise i oktober 1985. Då hadde reisemålet endra seg til Bhutan.

Bhutan er eit lite kongedømme i Himalayafjella nord for Bangladesh. Der jobba vi dei tre første åra ved eit lokalsjukehus i Pema Gatsel saman med Kristin og Erik Böhler og nasjonale medarbeidrarar. Då var Jostein oversjukepleiar og «stand in» når dokteren var borte. Sjukehuset hadde eigentleg berre 20 senger, men ofte var langt fleire innlagt. I tillegg kom det dagleg mange pasientar til poliklinikken for konsultasjon og behandling. Fast oppfølging av leprapasientar i distriktet hørde og med. Vi hadde og fire stader i distriktet der vi hadde månadlege klinikkdagar for mor-barn-oppfølging og vaksinasjon. Eg var mykje engasjert i mor-barn-arbeidet.

Dei tre siste åra budde vi på Riserboo der misjonen hadde sjukehus og fleire aktivitetar og medarbeidrarar. Jostein hadde

i denne tida meir administrative oppgåver knytt både til sjukehusdrifta og til vedlikehald av bygningar og bilar som misjonen eigde. Då det skulle byggast nye sjukehus både i Pema Gatsel og på Riserboo hadde han ei sentral rolle i planlegginga. Han var og nasjonaliseringskoordinator då sjukehusdrifta blei overført til styresmaktene i Bhutan. Eg var i denne tida leiar for misjonærane i Bhutan og var engasjert i ulike typar kvinnearbeid.

Bhutan var eit eksotisk og spennande land å bu i. Naturen var storlått, og folket var venlege og imøtekommende. Vi fekk vere der fordi styresmaktene hadde behov for hjelp til å bygge ut helsetilbodet til folket. Dei hadde erfart at misjonærar var «dedicated people». Dei fleste bhutanesiske nesaranar er buddhistar, og slik ville dei styrande at det skulle vere. Med vår diakonale teneste ved sjukehusa prøvde vi i lag med kristne helsearbeidarar frå India å vere eit vitne om Han som hadde sendt oss ut. Det er ikkje mange kristne i Bhutan, og det er ikkje lett å vere kristen i Bhutan. Etter ønske og i samarbeid med styresmaktene avslutta misjonen helsearbeidet i landet rundt 2000. Sjukehusa vi var med på å bygge blir no drivne av nasjonale helsearbeidarar. Men arbeidet med å omsetje Det nye testamentet til det språket dei brukar i Aust-Bhutan har halde fram, og kristne husgrupper finst mange stader i Bhutan i dag.

Bli med på konfirmantarbeidet!

Illustrasjon: Elisabeth Moseng, kjelde: www.kirken.no

Når vi snakkar om tverrkulturell misjon tenkjer vi først og fremst på eksotiske reiser til land langt vekke. Men ein treng ikkje reise langt for å finne arenaer som er både tverrkultuelle og misjonale! Kvar generasjon er ei ny misjonsmark – og denne finn vi rett i nærlieken, i vårt eige nærmiljø. For at våre born og unge skal bli naddde med evangeliet, krevst det at vi tek vårt felles misjonsansvar på alvor.

Kyrkja i Gloppe jobbar for dette på mange ulike måtar. Mykje er basert på frivillig engasjement. Det er stadig behov for fleire medhjelparar, så du har alle sjansar til å finne ei teneste som passar dine evner og gåver! I dette innlegget vil eg likevel trekke fram eit område som opptar meg mykje akkurat no: Konfirmantarbeidet.

Konfirmantarbeidet er eit ganske ambisiøst prosjekt. På eit snautt skuleår skal ein gjeng niandeklassingar losast gjennom alt det viktigaste i den kristne trua. Konfirmasjonstida bør vere meir enn forelesningstimar, godkjent oppmøte og

eit bugnande gávebord. Derfor trur vi det er viktig å møtast i smågrupper, så konfirmasjonstida òg kan vere nær og personleg. Det er ei tid som kan handle om å bli sett, om å få tenkje seg om og om å snakke saman. Og det er ei tid som kan handle om å ta bodskapen om Jesus innover seg; kanskje for fyrste gong.

Då er det godt om vi kan vere mange som jobbar saman. I konfirmantarbeidet er vi kjempeprivilegerete. Vi har ei stor gruppe ungdommar som samlast jamleg, og vi har kyrkjeleg tilsette som vil legge til rette for gode samlingar. Men vi treng frivillige vaksenleiarar til konfirmantgruppene. I praksis vil det seie at du får besök av 6-9 konfirmantar ca. 8 gonger mellom oktober og mai. Om du vil ta dei med på fjellturar, lage mat (anten til dei eller saman med dei), eller om du vil lære dei å snekre, er av underordna betydning. Det viktigaste er at konfirmantane får komme

saman, ha det kjekt i lag, og at dei får møte og prate med ein voksen kristen som ser dei og som tør vere ærleg saman med dei.

Vi trur ikkje dette er ei umogeleg oppgáve. Men vi trur den er veldig viktig. Og vi trur at det er vårt felles ansvar som kyrkjelyd å følge opp ungdommane våre. Det er derfor vi ynskjer eit konfirmantarbeid som blir drive i fellesskap, ikkje av nokre få "superheltar" som liksom skal få til alt.

Faktum er at ingen av oss som jobbar med konfirmantar er superheltar. Og det trengst heller ikkje! Her er det rom for ulike evner og interesser, tru og tvil – dessom du vil, trur vi at du kan bety ein stor forskjell i livet til ein konfirmant.

◆ HELSING JOFRID AURLIEN,
BARNE- OG UNGDOMSARBEIDAR.
TA GJERNE KONTAKT! 404 49 525
JAURLIEN@HOTMAIL.COM

Misjon

Misjon er eit ord med mykje innhald. Eit ord som har så mykje innhald at det er blitt eit begrep. Eit begrep ulike personar legg ulik meinings i. Som for nokre handlar om kjærleik og sjølv meinings med livet. For andre om kulturimperialisme. Samtidig er misjon eit ord fleire og fleire ikkje har noko forhold til i det heile. Slik det etter kvart er med mange av orda med kristent innhald.

Eg fekk nok den «indremedisinske», bibelske definisjonen av misjon inn med morsmjølka, og for meg er misjon først og fremst eit fargerikt ord. Eit ord med glede og engasjement i. Som handlar om at alle er like viktige.

Då eg vaks opp kom det med ujamne mellomrom talarar for å bu heime hos oss. Var det fordi far var prest? Eg veit ikkje. Vi ungane syntest i alle fall desse besøka var spennande. Dessutan førte dei gjerne med seg både kjøtkakemiddag og dessert midt i veka! Eg hugsar ein som fortalte at han hadde opplevd å få kjøtkaker 5 dagar på ei veka. Han fekk sikkert kokt pale (småsei) hos oss dagen etterpå. Det var kvardagskost på Sotra. Ein annan brukte forferdelig lang tid på å eie! Etter kvart vart det nok tydeleg at søstera mi og eg vart utolmodige når måltida trekte ut. Då fekk vi servert ein interessant teori om kor viktig det var å tygge maten godt. 100 gonger måtte vi tygge! Eg prøvde. Heile skiva var borte etter 50 tygg.

Talarane var ofte misjonærar på heimeopphald. Både menn og kvinner. Dei reiste rundt i bygd og by for å tale på misjonsmøte, besøke foreiningar og barnegrupper og fortelje om arbeidet «ute». Det hende og at vi ungane fekk små gáver av misjonærar som budde hos oss. Ein kamel med flott seleøy, utskoren i tre. Ein messinglysestake forma som ei lita bjølle med vakker, sped klang. Den lysestaken stod på rommet mitt i alle år og lærte meg at messing må pussast.

Misionærane kunne ha spennande historier å fortelje både ved middagsbordet og på møte på bedehuset. Levande skildringar om møte med slangar. Levande skildringar om korleis Gud var til stades og hjelpte med smått og stort. Tillit til Gud gir sterke vitnesbyrd.

Det var ein «regel» at vi ungane gjekk på minst eitt av møta når ein talar budde hos oss. Møta kunne bli i lengste laget, men om vi hadde hørt rykte om film eller lysbilete kunne

vi halde ut ganske lenge. Eg kan framleis hugse spenninga når lyset blei sløkt og filmapparatet tok til å surre. Plutseleg var vi sjølv ute på misjonsmarkene og fekk sjå korleis både misjonærar og «innfødde» levde! Ikkje akkurat i HD-kvalitet. Somme tider berre på svart-kvitt film, men uansett eit svært viktig bidrag til å gjøre misjon til eit fargerikt ord for meg.

«Rauge lappe nummer seksten!» Ingeborg var fast nummeroppoppar på bedehusbasar. Eg sluttar aldri å forundre meg over at ho sa «rauge», for loddet var rosa! Kanskje fanst ikkje

ordet «rosa» i strilamalet? På basar var det alltid mange misjonsforeningshandarbeids-gevinstar. Broderte klokkestrengar og puter, strikka sokkar og hardangeraumsdukar var ikkje draumegevinstar for eit barn på den tida heller. At det låg eit imponerande arbeid bak forstod eg likevel når eg hørde dei andre kvinnene vurderte og beundra gevinstane. Og eg forstod at drivkrafta i arbeidet var å bidra med pengar til misjonen.

Ein gong det var kollekt gjekk det opp for meg kva det ville seie å veksle pengar. Ei dame hadde ein stor seddel, men ville (eller kunne?) ikkje gi så mykje pengar. Då tok far pengar frå lommeboka si, gav dama nokre sedlar og ho la heile sin store seddel i kollektkorga. «Kjempelurt!» forklarte eg då eg kom heim. «Når ein vekslar blir det endå meir pengar til misjonen!»

I postkassa til presten kom alle misjonsblada. Santalen, Ropet fra øst, Norsk Misjonstidende, Sambåndet, For fattig og rik, Utsyn. Først då eg var tenåring forstod eg kva ein misjonsorganisasjon eigentleg var. At dei kjempa litt om både støtte og tilhengrar og hadde kvar sine «misjonsmarker» både ute og heime, liksom. Då familien flytta til Finnmark spekulerte eg på om Samemisjonen betydd at samar var misjonærar eller om «vidda» var misjonsmarka.

Misjonskulturen som eg vaks opp med er i ferd med å forsvinne. I 2014 bur dei fleste kristne på jorda i sør og aust. Mange av dei er undertrykte og materielt fattige, men ser på oss som misjonsmark. Vi har mykje å lære.

Det engelske ordet «mission» kan omsetjast med oppdrag. Det er godt å ha eit oppdrag. Då kjenner ein seg verdifull. Spesielt når oppdragsgivaren har lova å vere med «alle dagar så lenge verda står». Eg er heldig! Misjon gjer livet fargerikt.

Kom på Marimessebasar!

Fredag 21. mars kl. 18.00

opnar basaren til Det Norske Misjonsselskap i Sandane kyrkje. Ingvald Andersen Frøyen fortel og forkynner. Han er oppvaksen på Madagaskar og har vore misjonær i Mali. No arbeider han for NMS på heimebane. Han viste konfirmantane våre kva misjon handlar om då han var med på leiren på Nesholmen i haust.

På basaren skal det sjølv sagt også bli song og musikk, både til å høre på og ta del i. Sveler og vaflar med alt som hører til skal vi kose oss med. Dei fem foreiningane for NMS kring Gloppefjorden syter for det og mykje meir. Og så lar vi kronene rulle til misjonen, som dei har gjort i 133 år sidan den første marimessebaren i Gloppe.

Pengane blir framleis velsigna på veg til dei som treng dei. Dette er tradisjon med meiniging !

Gamle Gimmestad kyrkje treng vedlikehald

Vil du vere med og støtte arbeidet?

Gåvekontonr. 3710.15.85388. Merk innbetalinga med "Gamle Gimmestad kyrkje". Takk for gåva di!

◆ KURT DJUPVIK, KYRKJEVERJE

Årsmøte Gimmestad sokn

Det vert årsmøte/soknemøte for Gimmestad sokn søndag 6. april etter gudstenesta.

GIMMESTAD SOKNERÅD
AASE RYSSDAL SÆTHER

Evelyn Skjerdal er fødd i Vågsøy. Ho kom til Skjerdal i Gloppe i 1976 og vart gift med Jens Skjerdal. Ho er mor til fire born. Slik fortel ho om sin salme:

Nytt liv av daude gror

Mitt fyrste møte med salmar og salmesong var på barnemøte i kjellaren i Nord-Vågsøy kyrkje, der Frelsesarmedamene song og spelte meir enn dei prata. Eg hugsar det som veldig kjekt. Både på søndags-skulen og i besteforeldrehuset song vi mykje. Var det preikesøndag, måtte vi fylgje Besten kvar sin gong - det blei ikkje ofte, då ungeflokken i og rundt Sørgarden var talrik. Vi fekk grei beskjed: De har godt av å sitje andeiktige ei stund, og dei vaksne får fred for ungeleik ei stund. Vi pugga salmevers òg, men det var først i vaksen alder at No livnar det i lundar blei "min salme". Siste setning i andre verset: Nytt liv av daude gror - tykkjer eg er fasinerande og like spanande kvar vår, og då særleg for meg som er glad i hage og åkerbruk. Vi ser alt no korleis det ploppar opp dag for dag. Har vel oia meg og sagt: Sjååå - nytt liv av daude gror - så ofte at eit av barneborna sa ein dag: Sjå her er nytt daude ... og her og her og her! No livnar det i lundar har 12 vers, men eg tar med berre to, for det er dei eg kan. Jammen høver denne salmen godt for årstida og.

Eg utfordrar Elise Eikenes.

No livnar det i lundar

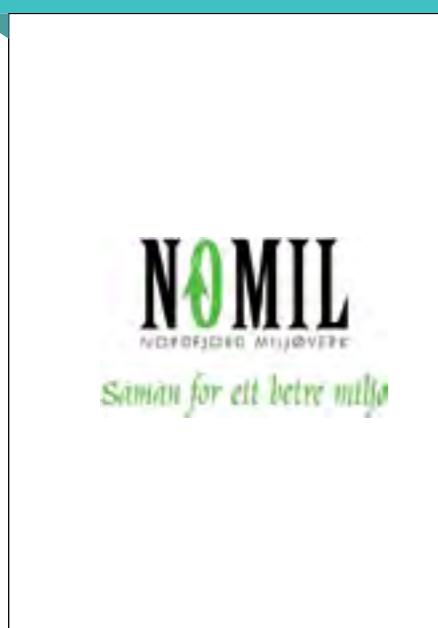
Nr 765 i den nye salmeboka

No livnar det i lundar, no lauvast det i li,
den heile skapning stundar no fram til sumars tid.

Det er vel fagre stunder når våren kjem her nord
og etter som eit under nytt liv av daude gror.

Elias Blix

Takk til støttespelarane våre

Advokatane
LOTHE, MARDAL & GJENGEDAL
M.N.A.

Tlf. 57 88 44 00/Faks 57 88 44 01
Adresse: Grandavegen 5, 6823 Sandane. Postboks 138, 6821 Sandane
www.gloppenadvokat.no

El-kjøp

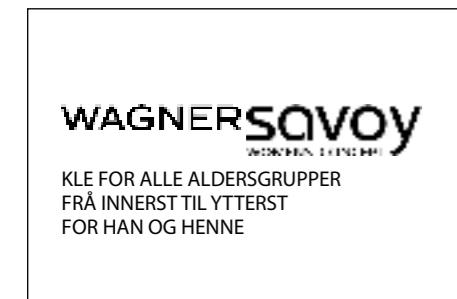

Eikenæs; **libris**

BRIO.

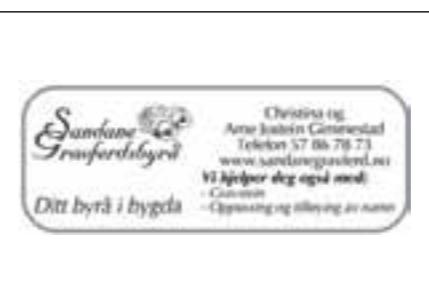
kontorspar

Nordstrandsvegen 10, 6823 Sandane
Tlf. 57 88 44 10 • eikenes@libris.no
www.libris.no/eikenes

sparebanken
sogn og fjordane

svale

Christina og
Anne Iselin Gremseth
Telefon 57 86 78 73
www.sandanegravfoss.no
Vi hjelper deg også med:
• Konfirmasjon
• Oppmøting og tilknyting av naboer

Ryssdal kraft

Økonor Gloppen
Telefon: 57 86 86 00 · E-post: gloppen@okonor.no

Coop Vest

Leif Lote elektro

Mardal Rør

Gloppen kommune

Henden Sport

Firda elektro

Fjordaudio

Nordfjord
havbruk

Tannlege
Øyvind Seim

Vereide
blomster

Ledig

Bolseth glass

Ledig

VEREIDE SOKN

Leiar i soknerådet: Elin Villung,
tlf 57 86 64 84 elin.villung@enivest.net
Kyrkjepar: Benny Aasen, tlf 950 22 917

BREIM SOKN

Leiar i soknerådet:
Aksel Rygg, tlf. 57 86 75 62 / 412 20 458
as-rygg@online.no
Kyrkjepar: Ingvild Reed. tlf 412 40 309

GIMMESTAD SOKN

Leiar i soknerådet:
Aase Ryssdal Sæther, tlf 57 86 50 51 /
911 07 329. a-ryss@online.no
Kyrkjepar: Benny Asen, tlf 950 22 917.

HYEN SOKN

Leiar i soknerådet: Liv Øygard Solheim,
tlf. 57 86 96 59 / 958 61820.
liv-sol@online.no
Kyrkjepar: Ola Jan Birkeland,
tlf. 57 86 98 32 / 975 91 747

Fung.sokneprest i Vereide og Gimmestad
Sigurd Vengen,
Tlf. 977 65 299. sigurd.vengen@gmail.com

Sokneprest i Breim og Hyen
Tore Myklebust,
Tlf. 456 01 260. tmbust@frisurf.no
Kontorstad: Prestebustaden i Breim.

Kyrkjeverje Kurt Djupvik
Kontor i Sandane kyrkje
Tlf. kontor: 57 86 56 16. Mobil: 902 06 828.
Fax 57 86 56 47. gkf@ventelo.net

Diakonimedarbeidar i Gloppen
Britt Randi Heggheim
Kontor i Sandane kyrkje
tlf: 908 47 592. bri-rh@online.no

Kantor
Anders Rinde, tlf. 57 86 71 44 / 997 20 238
anders.rinde@gmail.com
Vereide kyrkje, tlf. 57 86 93 06

Barne- og ungdomsarbeidar
Jofrid Aurlien, tlf 404 49 525
Kontorstad: Sandane kyrkje

Gravar/ kyrkjegardsarbeidar
Ivar Hjelle, tlf. 57 86 58 59 / 970 76 668

Kyrkjekontoret i Sandane kyrkje
Tlf. 57 86 56 16
Opningstid: Tysdag - onsdag - torsdag
Alle dagar kl. 10.00-14.00
Elles etter nærmare avtale

Vi møtest i kyrkja

16.mars 2. s. i fastetida. Matt 15,21-28	11.00	Hyen	Gudsteneste v/Tore Myklebust. Takkoffer: KFUK-KFUM -Speidararbeid i Hyen. Tårnagenthelg – utdeling av bok til 9 åringane (3kl.)
	20.00	Sandane	Gudsteneste v/Tore Myklebust. Takkoffer: Laget - NKSS
20.mars	20.00	Vereide	Konsert. Consonanz á 4 (vokalkvartett). Anders Rinde: orgel
23.mars Maria bodskaps-dag. Luk 1,26-38	11.00	Breim	Gudsteneste v/Sigurd Vengen. Takkoffer: Sogn og Fjordane søndagskulekrins. Nattverd.
	11.00	Vereide	Gudsteneste v/Tore Myklebust. Vereide kyrkjekor. Takkoffer: Kyrkjelydsarbeid. Nattverd.
26.mars	20.00	Sandane	Opa kyrkje Song og kveldsbøn kl. 20.45
27.mars	16.00	Gloppen om-sorgssenter	Nattverdgudsteneste v/Sigurd Vengen
30.mars 3. s. i fastetida. Luk 11,14-28	11.00	Hestenesøyra	Gudsteneste v/Tore Myklebust. Takkoffer: NMS-prosjektet
	16.00	Heradspllassen	Temagudsteneste v/Tore Myklebust og konfirmanthane mf. Tema: 1814
03.april	19.00	Sandane	Get Together Samling for ungdom
06.april 4. s. i fastetida. Joh 11,45-53	11.00	Gimmestad	Gudsteneste v/Sigurd Vengen. Takkoffer: Kirkens nødhjelp. Kyrkjelydens årsmøte etter gudstenesta.
	17.00	Sandane	Søndagssamling. Varm mat kl. 16.00 Eige opplegg for borna
13.april Palmesøndag. Joh 12,12-24	11.00	Breim	Gudsteneste v/Tore Myklebust. Takkoffer: Sjømannsmisjonen. Nattverd
	20.00	Vereide	Gallerikveld i samarbeid med Gloppen kunstlag.
17.april Skjærtorsdag Matt 26,17-30	11.00	Sandane	Gudsteneste v/Sigurd Vengen. Nattverd.
	12.00	Utvikfjellet	Gudsteneste v/Tore Myklebust
	12.00	Aastøylen	Gudsteneste v/lokal
	20.00	Gimmestad	Gudsteneste v/Tore Myklebust. Nattverd.
18.april Langfredag Joh 18,1-19,42	11.00	Breim	Gudsteneste v/Tore Myklebust.
	11.00	Hyen	Gudsteneste v/Sigurd Vengen. Nattverd
	20.00	Vereide	Pasjonskveld. Sigurd Vengen, Anders Rinde
20.april Påskedag Luk 24,1-9	11.00	Vereide	Gudsteneste v/Sigurd Vengen. Blomeprosesjon. Takkoffer: Kyrkjelydsarbeid
	11.00	Breim	Gudsteneste v/Tore Myklebust. Takkoffer: NMS
21.april Andre påskedag Luk 24,1-9	11.00	Hyen	Gudsteneste v/Tore Myklebust
	11.00	Gimmestad	Gudsteneste v/Sigurd Vengen

Dåpsborn med fadrar

Vereide

1.12.2013.
ELIN KARIN VEDVIK

Alice Stout
Andrew Stout
Jeanett Helgås
Morten Helgås
Charlotte Rønne Holtan

Breim
09.02.2014
IDA PAULINE SANDNES
Eli Johanne Mjellem
Jan-Ove Sunde

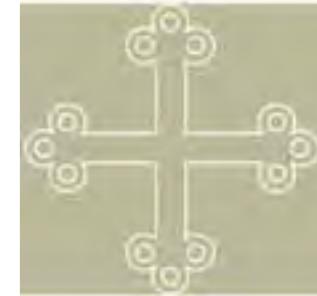
Hyen .
23.02.14
MARTHA FAGERLI SUSORT

Vegard Fagerli
Ingvild Fagerli
Øystein Susort
Kristi Susort
Andreas Tjomsland
Yngvild Tjomsland
Mari Klingen

THEO FLØTRE DENK
Jonas Hjartholm Denk
Thor Andre Fløtre
Knut Stian Fjellestad
Britt-Sissel Ytterli
Kurt Inge Denk
Anngun Cesilie Hauge

TUVA SANDE-BOSTAD
Unni Sande
Monica Bostad
Arnt Egil Bostad
Grete Redving

ELVIRA RØNNEKLEIV FRANTZEN
Heidi Eidseth
Inge Henden Førde
Nina Frantzen
Kim Kristen Eide
Kenneth Kirkhorn
Terese Honningsvåg Kirkhorn

Jordfeste

Vereide

Olav Hauge 01.12.29 06.02.14

Hyen

Ottar Arne Solheim 01.10.51 08.02.14

Kyrkjeblad for Gloppen

Utgjeve av sokneråda i Vereide, Breim, Gimmestad og Hyen. Kjem ut minst 7 gongar i året på Sandane. Betaling etter ønske.

Grafisk design: Snøggbakken
Trykk: Druka, Klaipeda

Kasserar:
Jostein Flolo, Breim sokn
Tlf. 57 86 81 72 / 909 46 703 / 941 92 515
Epost: jostein.flolo@enivest.net

Distribusjonsansvarleg:
Oddbjørn Almenning
Tlf. 94 27 89 52

Redaktør: Oddvar Almenning
Tlf. 57 86 94 24 / 400 04 377
Epost: oddvar@svale.no

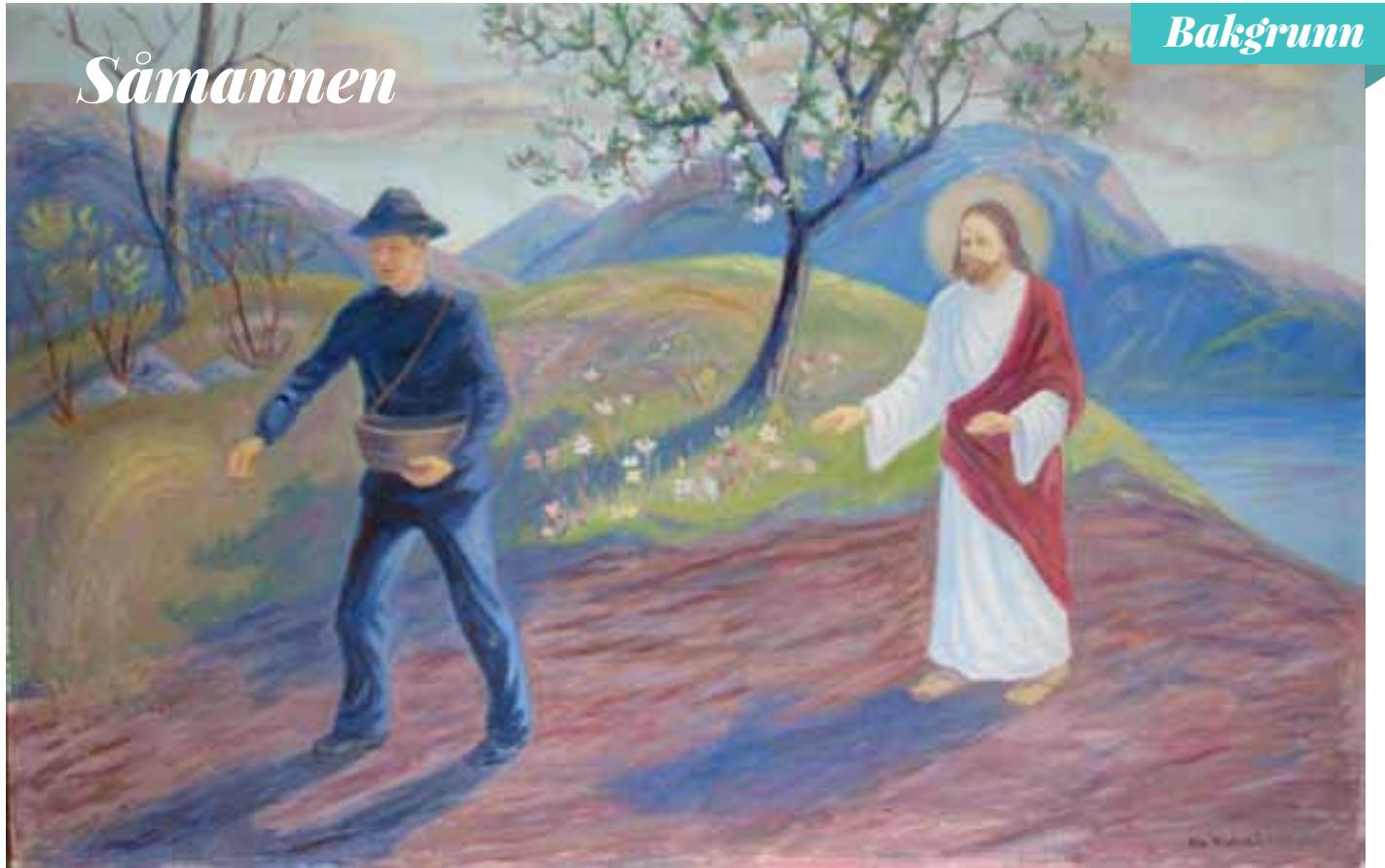
Redaksjonsnemnd:
Anders Rinde, administrasjonen
Tlf. 57 86 93 06 / 997 20 238
Epost: anders.rinde@gmail.com

Harald Aske, Vereide sokn
Tlf. 57 86 57 30 / 970 24 915
Epost: harald.aske@enivest.net

Aslaug Heimset Larsen, Hyen sokn
Tlf. 57 86 98 67 / 995 24 502
Epost: tor.arne.larsen@enivest.net

Aase Ryssdal Sæther, Gimmestad sokn
Tlf. 57 86 50 51 / 911 07 329
Epost: a-ryss@online.no

Rønnaug Ryssdal, korrekturlesar
tlf. 950 72 392,
E-post ryssd@online.no

Dette måleriet laga kunstnaren Alv Nyland til Breim bedehus på Flølo då det vart restaurert rundt 1960. Alv var interessert i alt kristent arbeid, og var ei drivande kraft i ungdomsarbeidet på Bedehuset. For han var det misjon anten det galdt sambygdingar eller framande folkeslag. I høve 100-årsminnet for Alv Nylands fødsel, som blei feira i 1911, blei det blant anna bestemt at biletet på frontveggen i bedehuset kunne flyttast til Breim kyrkje, der det no heng på ein fin plass ved siden av prekestolen.

Misjonsbodet

Då steig Jesus fram og tala til dei:
« Eg har fått all makt i himmelen
og på jorda. Gå difor ut og gjer alle
folkeslag til læresveinar: Døyp dei
til namnet åt Faderen og Sonen
og Den Heilage Ande og lær dei
å halda alt det som eg har bode
dykk. Og sjå, eg er med dykk alle
dagar så lenge verda står.»

Matt. 28,18-20.

ROP DET UT

Harkness 1966, Brodal 1970, Engelstad 1973

Rop det ut med hjertets jubel, gledesbuddet fra ham selv:
Livet kan bli nytt fra nå av, slettet ut er skyld og gjeld!
Ordet vitner høyt og hellig om hans kjærlighet og makt.
Knel og tilbe, pris ham, hør ham, gå og gjør som han har sagt!

Gå og lær dem! Det var budet dødens overvinner gav.
Stående er Herrens ordre til hans venner nå som da.
Del med dem som går i mørke alt hva Kristus har å gi.
Bring Guds ord til hele verden! Bare det kan gjøre fri.

Norsk Salmebok nr. 525
Norsk Salmebok 2013 nr. 695